

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ।

ਫਾਲਸ਼ਾ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਭਾਰਤੀ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਜ ਮਲ-ਪਹਾਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ-ਜਵਾਬਦੇਹ.

1954 ਦਾ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 772/ਸੀ.

13 ਮਾਰਚ 1956.

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਅਨੁਛੇਦ 133-ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ, ਧਾਰਾ 110-ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ - ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 133 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੇ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 133 (1) (ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੁਆਰਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁੱਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ 20,000 ਰੁਪਏ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ 10,000 ਰੁਪਏ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਨਿੱਜੀ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਸਵਾਲ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਮਹੱਤਵ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਈ।

ਨੱਥੂ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਦੁਰਗਾ ਪ੍ਰਸਾਦ (1), ਵੀਰੰਨਾ ਬਨਾਮ ਵੈਕੰਨਾ (2)। ਪ੍ਰੋਬੀਰੇਂਦਰ ਮੋਹਨ ਬਨਾਮ ਬਰਹਮਪੋਰ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਿਡ (3)। ਸਰਾਇਕੇਲਾ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਚੰਦਾ ਸੀਮਿੰਟ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਪੂਰਬੀ ਮਾਂਟਰੀਅਲ (5), ਇਨ ਰੀ ਵਾਸੂਦੇਵ ਸਮੀਅਰ (6), ਲਛਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੂਲਕੁਲ ਬਨਾਮ ਕੇਸ਼ਵਰ ਲਾਲ ਚੌਧਰੀ (7),

ਬਨਾਰਸੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਕਾਸ਼ੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਨਾਰਾਇਣ (8), ਬੀ. ਰਾਜਾ ਰਾਜੇਸ਼ਵਰ ਸੇਹੂਪਤੀ ਬਨਾਮ ਤਿਰੁਨੀਲਕੰਤਮ ਸਰਵਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (9), ਦਾਜੀਸਾਹ ਬਨਾਮ ਸੰਕਰਰਾਓ ਵਿੱਠਲਰਾਓ (10) ਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਆਰਡਰ 45, ਨਿਯਮ 2, 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 109 ਅਤੇ 110, ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 133 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਮਾਨਯੋਗ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਫਲਸ਼ੋ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਫਿਟਨੈਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਮਿਤੀ 27 ਸਤੰਬਰ, 1954, ਇਨ.ਰੀ. ਆਰ.ਐਸ.ਏ. 1951 ਦੇ ਨੰਬਰ 465 ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਐਸ.ਐਲ. ਪੁਰੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਕੇ.ਐਲ. ਗੋਸਾਈਂ ਅਤੇ ਐਨ.ਐਲ. ਸਲੂਜਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਚਾਰ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਥੇ ਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ (ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ. ਨੰ. 772/ਸੀ, 773/ਸੀ, 774/ਸੀ ਅਤੇ 775/ਸੀ ਆਫ 1954) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਚਾਰ ਡਿਕਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ।

ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਸਿਵਲ ਰੈਗੂਲਰ ਸੈਕਿੰਡ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 465 ਆਫ 1951' ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 11 ਮੁਕੱਦਮੇ ਕੀਤੇ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਚਾਰ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸੀ, ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨੂੰ 'ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਮੁੱਲ

20,000/- ਰੁਪਏ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਣ 10,000/- ਰੁਪਏ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਨੱਥੂ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਦੁਰਗਾ ਪ੍ਰਸਾਦ, (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸਮੀਖਿਆ 'ਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਅਪ੍ਰੈਲ 1950 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਜੈਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 133 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੈਪੁਰ ਦੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 133 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਪੀਲ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਵੀਰੰਨਾ ਬਨਾਮ ਵੈਂਕੰਨਾ, (1) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 133(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਧਾਰਾ 135 ਸਿਰਫ਼ ਉੱਥੇ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਆਰਟੀਕਲ 133 ਅਤੇ 134 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਬੀਰੇਂਦਰ ਮੋਹਨ ਬਨਾਮ ਬਰਹਮਪੁਰ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ (3) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੀਮਾ 20,000/- ਰੁਪਏ ਹੈ ਨਾ ਕਿ 10,000/- ਰੁਪਏ। ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਵਕੀਲ ਦਾਜੀ ਸਾਹਿਬ ਬਨਾਮ ਸ਼ੰਕਰਰਾਓ ਵਿੱਠਲਰਾਓ, (3) ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 110, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 133 (1) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 110, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ 10,000/- ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ 20,000/- ਰੁਪਏ ਬਦਲੇ ਗਏ ਹਨ। ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 135 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 133 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਖ਼ਤਮੇ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲਾ ਧਾਰਾ 133 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਨੁਛੇਦ 133(1) (ਏ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:

"133. (1) ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ, ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ--

(ਏ) ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਰਕਮ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।";

ਸ੍ਰੀ ਸੰਭੂ ਲਾਲ ਪੁਰੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਕੋਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ। ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਹੈ ਜੋ ਨੌਥੂ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਦੁਰਗਾ ਪ੍ਰਸਾਦ, (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 133(1)(ਏ) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਲ 20,000/- ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਨਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਲ ਉਸ ਰਕਮ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਸਰਾਇਕੇਲਾ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ—

"ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲੰਬਿਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਦਾਲਤ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ,

ਰਾਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਜੋ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।"

ਇਸ ਲਈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੇ ਧਾਰਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਧਾਰਾ 133 (1) (ਏ) ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਥਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸੀਮਾ 10,000/- ਰੁਪਏ ਬਣੀ ਰਹੇਗੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਰਟੀਕਲ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 20,000/- ਰੁਪਏ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸਰਾਇਕੇਲਾ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। (1) ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁੱਲ 20,000/- ਰੁਪਏ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ 10,000/- ਰੁਪਏ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਫਿਰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 135 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 133 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਾ ਅਪੀਲ ਦੀਆਂ ਵਿੱਤੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 135 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਦਰਪੂਰਵਕ ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ (ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ,1953 ਮਦਰਾਸ 1079) ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੋਹਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੈਨੇਡਾ ਸੀਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਈਸਟ ਮਾਂਟਰੀਅਲ ਦੇ

ਟਾਊਨ, (1) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਾਰ ਕਾਉਟਸ-ਟ੍ਰੇਟਰ ਸੀ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਵਾਸੂਦੇਵ ਸਮੀਅਰ ਇਨ ਰੀ, (2) ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹੀ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਮਾਂਟਰੀਅਲ ਦੀ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਕੋਰਟ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਸੀ। 10 ਜਾਰਜ ਬਨਾਮ ਚੈਪਟਰ 79 (ਕਿਊਬਿਕ), ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕਿਊਬਿਕ ਵਿੱਚ ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਂਚ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਤਬਦੀਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੇ ਕਿ ਖਤਮ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਬਣੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸਰਕਟ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਂਚ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅੰਤਮ ਅਦਾਲਤ ਫੈਡਰਲ ਅਦਾਲਤ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਅਨੁਛੇਦ 135 ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 133 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 134 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ" ਧਾਰਾ 133 ਦਾ ਮਤਲਬ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿੱਤੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ।

ਅਨੁਛੇਦ 135 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:---

"ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਸਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੀ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰਟੀਕਲ 133 ਜਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 134 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇਕਰ

ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਣ ਯੋਗ ਸਨ।।"

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾ-ਮੰਨਰ ਸੀ. ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ -

"ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਹ ਲਾਚਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਕੇਸ਼ਵਰ ਲਾਲ, (1) ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਕਿਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਡਰਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਰਤੋਂ ਯੋਗ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੁਣ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰੀ ਹੈ।"

ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 133 (1) (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

ਵਕੀਲ ਦੀ ਅਗਲੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 133(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ, ਭਾਵ ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਕੇਸ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਆਧਾਰ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 3, 7, 8 ਅਤੇ 9 ਵਿੱਚ ਜੋ ਇਸਨੂੰ "ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਲਈ ਫਿੱਟ" ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਨਾਰਸੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਕਾਸ਼ੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਨਾਰਾਇਣ, (1) ਅਤੇ ਬੀ. ਰਾਜਾ ਰਾਜੇਸ਼ਵਰ ਸੇਤੂਪਤੀ ਬਨਾਮ ਤਿਰੁਨੀਲਕੰਤਮ ਸਰਵਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਮਹੱਤਵ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਮਹੱਤਵ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਕੇਸ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਬਨਾਰਸੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੇਸ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ।

ਫਲਸ਼ੇ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡੀਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।